

V jeden krásny zasnežený deň sme sa my štvrtáci po štyroch úmorných hodinách jazyka vybrali na netradičnú hodinu telesnej výchovy. Bola to posledná, ale aj najlepšia hodina tohto roku.

Na tejto telesnej výchove nás nečakalo prezliekanie sa do úborov, beh či frflanie, ako je naša telesná náročná, že cviky, ktoré nám pani profesorka dáva, sa nedajú zvládnuť. Práve naopak. Na tejto telesnej sme si neskřivili ani len vlas na hlave. Beh, hranie volejbalu či florbalu,

kedy väčšina z nás umiera, sme vymenili za hodinu bowlingu v MAXE. Samozrejme že sme sa nevyhli ani rečiam, ako je obchodné centrum Max ďaleko, že je von zima alebo že sa nám viac oplatí ísť cvičiť na SPŠ-ku. Veď predsa, je to bližšie...

No nakoniec sme všetci došli ku bowlingovému centru, prezuli sme sa a popridávali do tímov. Nikto z nás neriešil, kto to vie hrať a kto zas nie. Gratulovali sme si, ak sa niekomu hod podaril, no viac srandy sme si užili, keď sme sa zabávali na

našich neúspešných hodoch.

Veď predsa nikto z neba učený nespadol.

Vďaka takejto netradičnej hodine telesnej výchovy sme si precvičili celé telo, zužitkovali sme beh, strečing či posilňovanie a hlavne upevnili sme vzťahy medzi nami v triede. Dokonca nás prepadla akási melanchólia z toho, že sme si uvedomili, že je to možno naša posledná „triedna“ akcia. Veď po Vianociach to bude iná sranda – maturita.

DAJANA

„TU MÁ PRÁVO
KAŽDÝ
HÁDZAŤ GULAMI!“